

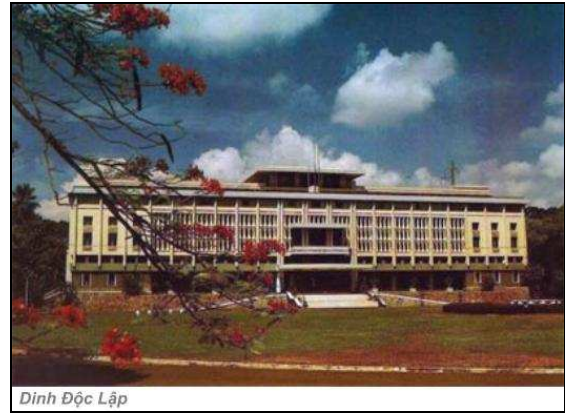
THÁNG TƯ GỌI NHỚ

Chùm Thơ: "Quê Hương Trong Mơ"

Non Sông Gấm Vóc

QUÊ nhà còn đó vẫn chờ ta,
HƯƠNG hỏa thân-thương những đậm-đà,
VIỆT tộc muôn đời yêu Đất Tổ,
NAM dân trọn kiếp mến Quê Cha.
NON cao mới rõ nam nhi chí,
SÔNG lớn rồi hay nữ phận mà,
GẤM quý Dư-đồ thêu chỉ thắm,
VÓC thanh Cẩm-tú nước non nhà.

Linh-ân Nguyễn Thiện Nhân

Dinh Độc Lập

(25.04.1975)

Chiều Xuân ấy, tàn mau trên đất Mẹ,
Chim chuyển cánh, rung nhẹ bóng hoàng-hôn,
Tùng áng mây chiều, lơ-lửng cô-đơn,
Con dân Việt cõi tâm hồn trầm lắng.
Trời, đất, người, đưa nhau vào thanh vắng,
Lười khô buồn, dâng vị đắng bờ môi,
Tùng hồi còi tàu thoi-thúc chia phôi !
Quê-Hương hồi, thoi hết rồi có phải !?

Giã Biệt Quê-Hương

Băm Bảy Năm trước,
Đàn chiên Chúa, mắt lệ ướt thương đau,
Dắt díu rủ nhau,
Rời quê Cha đâu phải miếng cơ cầu,
Niềm-Tin ban đầu,
Quyết một lòng son-sắt đến mai sau,
Bầm sinh da màu,
Đất-khách quê người tủi thân nương náu.
Năm tháng qua mau,
Ký ức lần về chuỗi đau kỷ-niệm.
Ước-vọng vui đầy,
Ký-sự này, ghi giữ lấy ngàn sau.

(04.05.1975)

Nhớ buổi mai ấy,
Năm Bảy Lăm, tháng Năm vừa thục giác,
Giác ngủ ngày đầu,
Trên đất người, cố-quốc ngút ngàn mây.
Hôm qua Viễn-Đông,
Vượt ngàn dặm, nay vất vương trời Tây.
Quê-Hương còn đấy,
Mà ngơ-ngẩn, nổi voi đây hung-nhớ.

Giọt nắng hừng đông,
 Chen kẽ mây, khoe vùng quang rạng-rỡ,
 Trời "Pendleton",
 Giang vòng tay như rộng mở đón chào.
 Mắt mờ ngấn lệ dâng cao,
 Tay trong tay ngỡ chiêm bao phải là ?
 Quỳ đây nguyện khấn cầu Cha,
 Thành tâm chiêm Chúa lòng hòa ngợi khen.

(04.05.1975)

Rồi đêm xuống, lều vải thô lạnh cóng,
 Đàn chiên đầu mơ sưởi nóng Ca-li,
 Đất diu nhau "Hollywood" ra đi,
 Bốn tháng Năm, "Studio" tạm trú.
 Ngày đêm đường chải dài ra,
 Nửa vòng trái đất, tưởng là với tay,
 Thiên-ý thật quả lạ thay,
 Vần xoay vũ-trụ một tay Ngài làm.

(05.05.1975)

Mấy ngày đầu tiên trên thành phố lạ,
 Xuân ở đây cành, hoa, lá xum-xuê,
 Mới tháng trước còn háo hức thăm quê,
 Mà hôm nay, đất người đành chấp nhận !.
 Ngày lại ngày qua, vào ra thơ thần,
 Nghĩ ngợi với đây, vương bận tâm can,
 Bản nhạc lòng như thiếu vắng cung đàn,
 Đêm thức giấc, mắt lệ tràn thấm gối !!!

Linh-ân Nguyễn Thiện Nhân

(Trích Trường-Thi: "Câu Chuyện Một Đàn Chiên")

Bay Về Đan Đò

ở Quê-Hương

Bay về tìm tổ sống chim trời,
 Về lại quê hương nhất biển khơi,
 Đâu nữa nắng lên, sớm lối ngựa !?
 Đò con tên Khổng, thăm sông rồi !?
 Ở đây vô vô, thân vong quốc !
 Quê tổ, gian nan, kiếp tôi tôi !
 Hương nhất Rồng Tiên sao lối hen ?!
 Ta về, chắc hẳn, trẻ hơn thời !

Mơ Về Quê Thanh-Bình

Chẳng phải là chim tôi cũng bay,
 Bay về tổ ấm cuối chân mây,
 Mây che khuất núi, che làng cũ,
 Cũ ấy, nghìn thương, trở lại đây.
 Đây đó, đó đây, dâng tiếng hát,
 Hát ca, ca hát, khúc xum vầy,
 Vầy vui già trẻ vang thôn xóm,
 Xóm dưới làng trên phúc-hạnh đầy.

Linh-ân Nguyễn Thiện Nhân

(Thu 2002)

Đêm xa quê trăng Thu mờ ảm-đạm,
Nhịp cầu Long-Biên từng đoạn sầu thương,
Giòng sông Hồng gợn sóng ngân lệ vương,
Con đê Yên-Phụ thê lương chạy dài.

Quê-Hương đó khuất chân trời xa mãi,
Đang ngóng chờ gặp lại đám con yêu,
Quê-Hương ơi ! lòng rối loạn trăm chiều,
Còn đâu tiếng sáo con diều vi-vu !

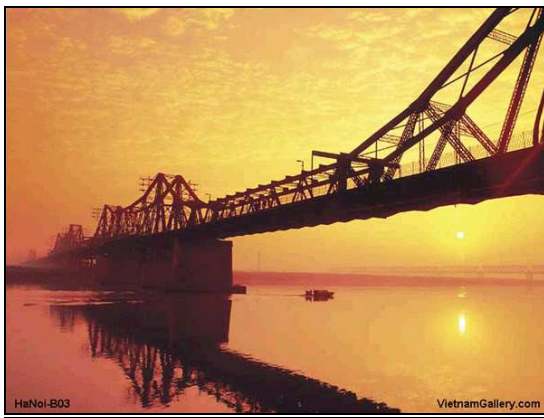
Còn đâu nữa những ước-mơ ấp-ủ ?
Còn đâu nào những bạn cũ trường xưa ?
Biết tìm đâu những mộng ước ngày thơ !
Bạn bè đếm bước bao trưa nắng Hè !

Rặng Tre cũ có còn vươn mạnh mẽ ?
Che khóm Măng lặng-lẽ rướn mình lên ?
Tiếng gọi đàn riu-rít tổ vành khuyên,
Đàn chim nhỏ bé hồn-nhiên mớm mồi !?

Ngày xa quê tuổi lên Mười chợt tới,
Tuổi mộng mơ nào nghĩ ngại lo gì,
Tuổi đam mê ván đá, mấy viên bi,
Say sưa nghe chuyện Thần-Quy nhiệm màu.

Quên sao được Tích Trầu-Cau thuở trước,
Vua Hùng-Vương dựng nước vững bao đời,
Chuyện Ông Trăng Chú Cuội toét miệng cười,
Chuyện Đinh-Bộ-Lĩnh đẹp "mười" Sứ-Quân ?

Gương Lê-Lai bạc Trung-Thần bất khuất,
Phò Anh-hùng Áo-vải đất Lam-Son,
Chuyện Lưu-Bình Dương-Lễ với bát com,
Nêu gương tiết-nghĩa Nam-Sương hồng-quần.

Càng khơi lại dạ trăm phần luyện tiếc,
 Những ngày xanh thắm-thiết tuổi học trò,
 Tuổi Ô-mai chưa bợn chút âu-lo,
 Mà nay mái tóc Mây cho mượn màu !

Rời quê Cha miếng cơ-cầu chẳng ước,
 Ước một điều làm dân nước tự-do,
 Hưởng tự-do người cảm đoán không cho !
 Tự-do kính Chúa, tự-do yêu người !

Giống Lạc-Hồng kiếp đổi đời lưu-lạc,
 Dặn lòng nhau ghi tạc **"Giấc Mộng Sơn"**,
 Hẹn ngày về xây-dựng lại Nước Non,
 Quyết không tủi-hở **Cháu Con Tiên Rồng**.

Linh-Ân Nguyễn-Thiện-Nhân

Nhớ hôm trèo hái Mận xọc trĩu cây,
 Nhớ vườn Sầu-Riêng mùi gió thoảng hoài,
 Ôi nhớ quá chùm Ổi, Xoài thơm ngát.
 Quày Dừa Xiêm mọc mời khi đang khát,
 Cùi đỡ lòng, nước ngọt mát làm sao,
 Nhớ những cây Cam, Quít, Bưởi, quày Cau,
 Nhớ cả đến rặng Trâm Bầu trước ngõ,
 Nhớ buổi chiều tà xa xa tiếng mõ,

Quê Miền Nam

Những giấc ngủ chập chờn trong tưởng nhớ,
 Tâm-tư buồn ôn lại tháng ngày qua,
 Nhớ giồng Sông Cửu nhuộm đỏ phù-sa,
 Nhớ con rạch nhỏ ngang qua nhà Nội.
 Nhớ đàn Vịt bầu đầm mình ngụp lội,
 Nhớ đàn Bò nhai vùi nắm rom khô,
 Nhớ mùi mắm Sặt, mắm Lóc, mắm Rô,
 Thèm nhớ rẫy, nhớ trái Bần trái Cóc,

Đàn Trâu về trên các ngõ đường quê,
 Nhớ đàn Bò lếch thếch với đàn Bê,
 Nhớ buổi tối những đêm quê hè hội,
 Nhớ gánh cải-lương, nhớ đoàn hát-bội,

Đào kép già tô vôi phấn, môi son,
 Nhớ ngày rằm lúc mới ló trăng non,
 Sân đình trai gái ví von câu hò.
 Nhớ buổi chợ phiên trên bến dưới đò,

Nhớ đến đồng ruộng cò bay thẳng cánh,
 Bác nông phu vai nặng gánh tằm gia,
 Bọn mục-đồng thổi sáo khúc âu-ca,
 Lung trâu khắp khối làng ta được mùa.

Ngoài sân bày trẻ nô đùa,
 Rủ nhau bắt cá, bắt cua, thả diều,
 Giờ đây làng cũ đìu hiu,
 Bất-công, dân khổ, trăm chiều thê-lương,
 Bao giờ cho hết nhiều-nhuong,
 Bao giờ thấy lại quê-hương thanh-bình,
 Chim muông chào đón bình-minh,
 Hương-Ca dội tiếng dân mình an-vui.

Linh-Ân Nguyễn-Thiện-Nhân
 (Viết thay Vợ Hiền – Mùa Quốc-Nạn)

Nhớ Mẹ

Đợt gió tàn đông cuốn lạnh về,
 Khơi lòng nhớ Mẹ lúc xa quê,
 Trước Xuân năm ấy lòng nôn nóng,
 Mong chóng được về dạ thỏa thuê.

Mẹ ơi !

Nếu biết trước cuộc ra đi là thế !?
 Thì thà rằng cơm muối tháng ngày qua !
 Nhớ cây đa che khuất mái hiên nhà,
 Nơi núp bóng Mẹ quê già còm cõi,

Hương mất về phương trời Tây mồn mõi.
 Mơ dạng hình con cháu dạ nào ngoai !
 Tuổi già tóc bạc thân hạc mảnh mai,
 Lạnh Đông nắng Hạ có ai đỡ đần !?

Con xa lòng vẫn thật gần,
 Nhớ hình dung Mẹ trăm phần xót-xa,
 Cầu xin tình Chúa bao-la,
 Luôn gần bên Mẹ suốt qua đường trần,
 Con mong có dịp hợp quần,
 Ghé vai gánh vác người thân ít nhiều.
 Lòng buồn cảnh cũng tiêu điều,
 Rừng rưng mắt lệ sương chiều hắt hiu.

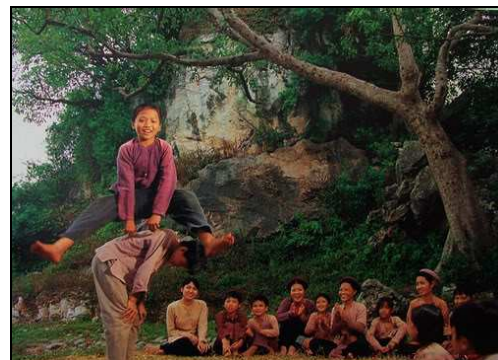
Nhớ ngày con, Mẹ chất chiu,
 Bây giờ ngày tháng đi hiu lệ mờ!
 Bao giờ hết cảnh đợi chờ?
 Bao giờ hết cảnh đôi bờ lự-tan!?
 Ngày qua, tháng lụn năm tàn,
 Nhớ về quê Mẹ dặm ngàn sơn khê.
 Mười Ba năm trước xa quê,
 Mười Ba năm trọn tái tê chán chường!
 Bao giờ thấy lại người thương...!?

Linh Ân Nguyễn-Thiên-Nhân
 (thay lời vợ tôi)

Quê Nội

Quê tôi soi bóng Nhị-Hà,
 Đình làng rủ bóng cây đa cây đề,
 Hè qua, Thu tới, Đông về,
 Xuân sang hoa bướm đăm mê đôi bờ.
 Thuyền câu dăm chiếc lững-lờ,
 Ngư ông thả lưới đợi chờ ngoài sâu.
 Lúa mùa xanh ngát ruộng ngâu,
 Kê cày, người cấy, ươm dâu nuôi tằm.
 Mong sao mưa thuận gió đầm,
 Nhà nông vui-vẻ trâu năm gặt mười.
 Câu hò giọng hát thêm tươi,
 Được mùa nô-nức thỏa người ước mơ.

Năm xưa lúc tuổi còn thơ,
 Mỗi độ Hè đến ước mơ sáng ngời.
 Tiếng ve sầu những mọc mời,
 Xá chi nắng đỏ hực trời chói-chang.
 Nỉ-non xin mẹ về làng,
 Tung-tăng chân sáo hành trang tiếng cười.
 Phúc-Xá giải đất đắp bồi,
 Phù-Sa ngẫu đỏ, quê tôi thêm nhàn.
 Gia-Lâm, Gia-Thượng cũng gần,
 Con đê làng đắp ngăn phân bãi gò.
 Trên đê nhìn xuống hợp-hồi,
 Chân đê đầu ngõ Ông tôi đón về.

“ Bà ơi! Cháu mới về quê”,
 “ Cháu ơi! sẵn bánh đa kê đậu đường.”
 Nước mưa đã khát lạ thường,
 Xương ao rửa mặt dậm trường biến nhanh.
 Quả cây nặng trĩu trên cành,
 Nhân lồng, Vải đỏ, Ổi xanh, Sấu vàng.
 Ánh dương dần khuất đê làng,
 Rặng tre thấp-thoáng thiều-quang cuối trời.
 Trên không tiếng Hạc rã rời,
 Cành cao riu-rít chim dơi gọi đàn.

Bữa cơm đạm bạc cũng “sang”,
 Cà bung, ốc, đậu, cua rang mặn dòn.
 Gạo đỏ chộn với ngô non,
 Lòng Ông Bà đãi cháu con ngọt-ngào.
 Ngọn đèn dầu lạc khêu cao,
 Lung-linh vàng sáng xanh-xao, mập-mờ.
 Năm gian nhà ngói êm tờ,
 Chú Vện trước ngõ vu-vơ sửa đều.
 Nhạc Đế rộn rã thêm nhiều,
 Thôi-thúc bày trẻ bươn theo bới tìm.
 Éch Nhái nào chịu lặng im,
 Tiếng to tiếng nhỏ nổi chìm bên ao.
 Trời đen tồ điểm ánh sao,
 Trăng non soi bóng hàng cau cuối vườn.
 Oi-vu tiếng sáo điệu buồn,
 Xa xa vọng tiếng chày buông nặng nề.
 Lưng trâu ngắt-nguống trên đê,
 Mực-đồng giục già chiều quê nhạt nhòe.

Ông đưa kẻo kẹt sau hè,
 Lời ru hòa tiếng mảnh tre phật-phờ.
 Đèn soi lớp tỏ lớp mờ,
 Bóng Ông Bà với cháu thơ xum vầy.

“ Công Cha, Nghĩa Mẹ, Ôn Thầy”,
 Lời khuyên hiền dịu thêm đầy mến thương.
 Trăng khuya sáng tỏ khác thường,
 Vài cơn gió thoảng làm vương bóng dừa.

Nhịp chân thôn-nữ dần thưa,
 Giếng khuya quang gánh đong đưa quảy về.
 Trống canh vài tiếng kiếm kê,
 Giọt mình tỉnh giấc tình quê đạt-dào.

Anh em chia cách năm nào,
 “Bảy Lăm” bỏ nước sâu cao chất sâu.
 Phải đâu ước-vọng sang giàu,
 Chỉ mong bày trẻ mai sau nên người.
 Tuổi đời tiếp diễn nức cười,
 Hợp-tan, tan-hợp, kiếp người long-đong.
 “Đời người hơi nước mảnh-mong,
 Chìm câu thoáng lướt qua song đợi nào!”

Đê Yên-Phu

Nơi đây cũng Gió, Trăng, Sao,
 Gió lộng, Sao lẩn, Trăng cao lồi thề.
 Xa quê lòng nhớ trăm bề,
 Ngày đi thì có, ngày về đợi trông.
 Cầm bằng kim rớt đáy sông.
 Có chăng là cõi thịnh-không hẹn về,
 Nhật-nhà lệ dẫm cơn mê,
 Mơ về Quê-Nội sơn khê dặm ngàn!!!

 “Không Vô Trong Nội Nhớ Hoài,
 Băm Tư Năm Trọn Tuổi Ngoài Héo Trong.”

Linh-Ân Nguyễn-Thiện-Nhân
 Mùa Quốc-Nạn “13”

Hè Trong Ký-Úc

Nắng hanh oi-ả nhắc Hè về,
Nhớ lại Hè xưa dạ tái-tê,
Phượng-vĩ sân trường khoe sắc thắm,
Ve sầu đồng nội tấu đăm mê.
Quê người nắng vội, Ve quên hát !
Đất khách mưa giông, Phượng ủ-ê !
Mai một an-hòa về đất tổ,
Tình người giao-hưởng với tình quê.

Linh-Ân Nguyễn-Thiện-Nhân